

Hé.....

R.L.

Gatengraniet

Een veel voorkomende verweringsvorm van graniet is 'bolschalige afschilfering'. Korter en duurder ook wel exfoliatie genoemd. Van een granietbol laten dan telkens dunne schilfers los zodat de bol langzaam maar zeker kleiner wordt.



Een heel ander fenomeen trof een van onze lezers aan op Corsica. Grote granietbollen lijken daar van binnen uit te ververen. Een bol op een van de foto's lijkt een 'Bat-



man'hol te vormen. Op de andere foto is te zien hoe grillig het verweringspatroon er van dichtbij uitziet. Hoe ontstaat deze verwerking? Heeft het iets met blootstelling aan de zon te maken of wellicht met wind uit zee?

Boulonnais-snoepjes

Amateurgeologen trekken meestal naar het strand van de Boulonnais (Noordwestkust van Frankrijk) om fossielen te gaan zoeken. Voor de oplettende liefhebbers zijn er ook andere geologische snoepjes waar te nemen. Wat te zeggen van deze hoekdiskordantie in wording. Beide afzettingen komen uit min of meer hetzelfde milieu, maar er zitten ettelijke miljoenen jaren tussen. Het is de vraag of de 'scheefstelling'

van de onderliggende laag hier tektonisch van aard is of dat het een losse plaat betreft.



Foto's 1, 2 en 3: Th. v. Doorn.

Vrij bekend zijn de concreties in de kliffen van Cap Gris-Nez.

Meestal zijn het fraaie ronde bollen.

Zo hier en daar kunnen ze echter zeer eigenaardige vormen hebben. 'Wat zie jij erin?' is dan een bekend spelletje.

En toch ook weer 'zandkegeltjes'. Deze zijn ongeveer 10 cm hoog en staan aan de voet van het klif. Ze zijn gevormd door neerdruppelend water vanaf het klif. Elk kegeltje wordt beschermd door een hoedje bestaande uit een grindkorreltje. Een mini-uitvoering van de beroemde aardpilaren (cheminées des fées) in de Franse Alpen.

Foto's 3 en 4: R.M. Lopes de Leao Laguna.



Bedreiging Wijstgronden afgewend

Bij vonnis van de Arrondissementsrechtbank te 's-Hertogenbosch is op 15 december 1989 een voor de Provincie Noord-Brabant negatief en vernietigend oordeel geveld aangaande de aanleg van de oostelijke omlegging Nistelrode. De aanleg van het weggedeelte ten noorden van de Vliegvelddweg, waarbij sprake is van een kruising met een nevenbreuk van de Peelrandbreuk (zie kaartje), mag niet worden voortgezet.

Deze voor de N.G.V. zeer gunstige beslissing in het kader van de zogenoemde Bodemprocedure kan als een sluitstuk worden gezien van een sedert jaren voortdurende strijd tussen voor- en tegenstanders met betrekking tot de aanleg van genoemd weggedeelte. Mede gezien de in het geding zijnde belangrijke geologische (natuur)waarden (Wijstgronden) op de noordelijke Peelhorst, heeft ook de N.G.V. krachtig stelling genomen tegen deze aanleg.

Een uitvoerig en goed onderbouwd bezwaarschrift tegen de aanleg van de omlegging Nistelrode (zie ook Grondboor & Hamer nr.4 1989) was reeds bij brief van 31 januari 1986 ingediend bij het college van Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant. Nadat dit bezwaarschrift ongegrond was verklaard, is door de N.G.V. op 31 januari 1987 beroep ingesteld bij de Kroon. Mede naar aanleiding van de ingediende beroepsschriften o.a. an de Stichting Brabantse Milieufederatie, is door de Kroon bij Koninklijk Besluit van 25 maart 1989 o.a. goedkeuring onthouden aan die plange-

deelten welke betrekking hebben op eerdergenoemd weggedeelte ten noorden van de Vliegvelddweg.

De Provincie ging echter, ondanks deze Kroonuitspraak, door met de wegaanleg. Nadat door de Stichting Brabantse Milieufederatie een kort geding tegen de Provincie was aangespannen, werden de werkzaamheden op last van de President van de Arrondissementsrechtbank te 's-Hertogenbosch met ingang van 1 juli 1989 stilgelegd. ook de hierop volgende Appel-procedure tegen dit vonnis bij het gerechtshof te 's-Hertogenbosch, had een voor de Provincie negatief resultaat.

Als gevolg van de bovengenoemde vonnissen is de mogelijkheid van een zogenoemde versnelde procedure middels Artikel 19 van de Wet op de Ruimtelijke ordening, zoals bij de omlegging Nistelrode is gehanteerd voor het realiseren van grote infrastructurele voorzieningen in de toekomst, in hoge mate beperkt.

De voor bezwaarmakers met meer waarborgen voorziene totale bestemmingsplan-procedure via de Kroon, zoals is vastgelegd in de Wet op de Ruimtelijke Ordening, zal hierbij de enige en geëigende weg zijn. Dit kan o.a. voor het behoud van de aardwetenschappelijk belangrijke gebieden in ons land van grote betekenis worden.

In het kader van het behoud van de Wijstgronden op de noordelijke Peelhorst, zal in een later nummer van Grondboor & Hamer nader worden ingegaan op deze voor de N.G.V. gunstige maatschappelijke ontwikkeling.